

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ

2301

ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΟΝΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΟΧΙΟΙΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΡΑΚΗΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1908

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΟΝΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΟΧΙΟΙΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΡΑΚΗΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1908

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀτελείας τῶν ἐν ταῖς μοναῖς καὶ τοῖς με-
τοχίαις κατασκευαζομένων οἴνου καὶ ρακῆς

Αριθμ. 212.

Κατὰ τὴν ἀνέκαθεν καθιερωθεῖσαν τάξιν, ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ κατασκευαζομένου μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς μοναῖς ταῖς εὐρισκομέναις ἐντὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, πωλουμένου δ' ἐκτὸς αὐτῶν, ὡς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ρακῆς, πωλουμένης τε καὶ μὴ ἐκτὸς, λαμβάνεται δασμὸς (ρέσμι μιρί). Ἐπειδὴ ὅμως, καθ' ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τοιοῦτος δασμὸς δὲν λαμβάνεται ἐκ τοῦ οἴνου καὶ τῆς ρακῆς, τῶν κατασκευαζομένων ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ κειμένων καὶ, ἀπέναντι ὠρισμένου κατ' ἀποκοπὴν ποσοῦ, ἀπηλλαγμένων δυνάμει ὑψηλοῦ φερμανίου ἀπὸ παντὸς φόρου μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τῶν προσηρτημένων αὐταῖς πενήκοντα ἐπαύλεων (τσιφτλίκ), τῶν καλουμένων Μετοχίων, ἐν τισὶ μέρεσιν ὑπελήφθη ὅτι καὶ αἱ αὐτόθι μοναὶ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα μετόχια εἶναι ὡς τὰ μετόχια τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διὸ καὶ δὲν λαμβάνεται καὶ παρ' αὐτῶν δασμὸς διὰ τὸν οἶνον καὶ τὴν ρακὴν, τὸν ἐν αὐτοῖς κατασκευαζόμενον, καθὰ ἐκ τῆς γενομένης ἀνταποκρίσεως ἐγνώσθη.

Ὡς ἐκ τούτου, τῆς ὑποθέσεως ἀνατεθείσης τῷ Συμβουλίῳ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων, καὶ εὐρεθέντων καὶ μελετηθέντων ὄλων

τῶν σχεδίων τῶν τε κοινῶν ἐγκυκλίων καὶ τῶν μερικῶν γραμμάτων, τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρότερόν τε καὶ ἐσχάτως διαβιβασθέντων εἰς τὰς κατὰ τόπους τελωνιακὰς διευθύνσεις, παρέχονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων διατάξεων αἱ ἐπόμεναι ἐξηγήσεις ὅπως τοῦ λοιποῦ πανταχοῦ συμμορφῶνται πρὸς αὐτὰς καὶ μὴ ὑπολείπηται χώρα εἰς λάθη.

Τὰ μοναστήρια καὶ τὰ μετόχια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα 58 μετόχια, ἡ δευτέρα ὅλα τὰ ἄλλα μοναστήρια τὰ ἐκτὸς τῶν μονῶν καὶ μετοχίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ ἡ τρίτη τὰ ἐκ τῶν μονῶν τούτων ἐξαρτώμενα μετόχια. Ὁ οἶνος καὶ ἡ ρακὴ, ὁ κατασκευαζόμενος ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐν τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένοις 58 μετοχίοις, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν πρώτην τάξιν, ἀπηλλάγησαν τοῦ δασμοῦ δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, κοινοποιηθέντος τῇ Διευθύνσει τῶν τελωνείων τῇ 9 Ζηλκαδὲ 1286 διὰ Βεζυρικοῦ τεσκερέ. Ἐπομένως ἐκ τοῦ οἴνου καὶ τῆς ρακῆς, τῶν ἐν αὐτοῖς κατασκευαζομένων, δὲν θὰ λαμβάνηται, ὡς καὶ πρότερον, δασμὸς. Τὰ μετόχια ὅμως ταῦτα τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἶναι 58 τὸν ἀριθμόν, ἡ δὲ ἀτέλεια περιορίζεται μόνον εἰς αὐτά. Διὸ ἐὰν ἐν τῷ μέλλοντι αἱ μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀποκτήσωσι καὶ ἄλλας ἀμπέλους, κήπους καὶ ἐπαύλεις, ὑπὸ τὸ ὄνομα μετόχια, τότε διὰ τὸν οἶνον καὶ τὴν ρακὴν, ἅτινα θέλουσι κατασκευάζεσθαι ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις μετοχίοις, θέλει ἐφαρμόζεσθαι ὅ,τι καὶ περὶ τοῦ οἴνου καὶ τῆς ρακῆς, τῶν κατασκευαζομένων ἐν τοῖς μετοχίοις τῆς τρίτης τάξεως. Περὶ δὲ τοῦ οἴνου καὶ τῆς ρακῆς, τοῦ κατασκευαζομένου ἐν ὄλαις ταῖς ἄλλαις μοναῖς ταῖς ἀποτελούσαις τὴν δευτέραν τάξιν, ὅταν ἐπιστῇ ὁ χρόνος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, γίνεται ἡ καταμέτρησις κατὰ τὴν τάξιν, καταγράφονται δὲ χωριστὰ ὁ οἶνος καὶ χωριστὰ ἡ ρακὴ καὶ ἐκ μὲν τοῦ οἴνου λαμβάνεται πλήρης ὁ δασμὸς μόνον τοῦ ποσοῦ τοῦ μὴ καταναλισκομένου ἐντὸς τῶν μονῶν, ἀλλὰ πωλουμένου ἐκτὸς· ἐκ δὲ τῆς ρακῆς, ἐπειδὴ αὕτη δὲν χρησιμεύει ὡς τροφή παρὰ τοῖς χριστιανοῖς, ὡς ὁ οἶνος, λαμβάνεται ὁ δασμὸς ἐξ ὅλου τοῦ ποσοῦ τοῦ κατασκευαζομένου, εἴτε ἐντὸς τῆς μονῆς καταναλίσκεται, εἴτε πωλεῖται ἐκτὸς. Ὁ δασμὸς δ' οὗτος καταχωρίζεται εἰς τὰ τελωνιακὰ βιβλία ὡς εἰσόδημα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μετόχια τῆς τρίτης τάξεως, ἐπειδὴ μετόχιον σημαίνει κτίριον περιέχον δωμάτια τινα, κατεσκευασμένα πρὸς κατοικίαν μοναχῶν ἐντὸς κήπων, ἢ ἐπαύλεων προσηρτημένων ταῖς μοναῖς, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀτέλεια ἀφορᾷ μόνον

τὸν οἶνον τὸν κατασκευαζόμενον καὶ καταναλισκόμενον ἐντὸς τῶν μονῶν, ἐν δὲ τῷ νόμῳ οὐδεὶς λόγος ἐξαιρετικὸς γίνεται περὶ μετοχίων, καὶ ἐπομένως, διότι κατοικοῦσιν ἐν τοῖς μετοχίοις τούτοις μοναχοί, δὲν ἔπεται ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ᾧσι καὶ ἀτελῆ, διὰ ταῦτα ὅσος οἶνος καὶ ὄση ρακὴ ἤθελον κατασκευασθῆ ἐν τοῖς μετοχίοις τούτοις, δέον μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ καταγραφὴν νὰ λαμβάνηται ὅλος ὁ δασμὸς αὐτῶν, εἴτε δαπανῶνται ἐντὸς τῶν μετοχίων, εἴτε πωλοῦνται ἐκτὸς.

Τῇ εἰσηγήσει τοίνυν τοῦ ρηθέντος συμβουλίου, κοινοποιηθέντων τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰς ἄλλας τελωνιακὰς διευθύνσεις, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ὑμῶν τελωνιακῶν ὑποδιευθύνσεων, ὅπως διανείμητε ταῦτα καὶ φροντίζητε περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς*.

Τῇ 12 Ρεδζέπ 1289 ἢ 3 7)βρίου 1288 (1872)

Ἄριθμ. 213.

Κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν, ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ κατασκευαζομένου καὶ καταναλισκομένου ἐν ἅπασιν τοῖς μοναστηρίοις, τοῖς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ εὕρισκομένοις, δασμὸς δὲν λαμβάνεται. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μετόχια καλούμενα 58 ἐπαύλεις τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους τυγχάνουσι δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀτελεῖς ἀπὸ παντὸς φόρου, καὶ ὁ ἐν τοῖς μετοχίοις τούτοις κατασκευαζόμενος οἶνος εἶναι ἐπίσης ἀτελής. Ἐπειδὴ ὅμως ἀκολουθῶς, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους μετόχια, ἐγένοντο ἀξιώσεις καὶ αἰτήσεις περὶ ἀτελείας καὶ τῶν οἴνων τῶν κατασκευαζομένων ἐκ τῶν προϊόντων τῶν μετοχίων ἄλλων τινῶν μονῶν, ἔνεκα τούτου ὅπως ἐννοηθῶσι καλῶς αἱ διατάξεις τῆς ἀτελείας ταύτης καὶ μὴ συμβαίνωσι πράξεις ἀπάδουσαι αὐτῇ, προλαβόντως εἶχε διαβιβασθῆ ἡ ὑπ' ἀριθ. 212 καὶ 3 Σεπτεμβρίου 1288 ἐγκύκλιος ἐν ἣ ἐλέχθη ὅτι αἱ μοναὶ καὶ τὰ μετόχια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ὧν ἡ μὲν

* Αἱ ἀνωτέρω περὶ μετοχίων τῆς τρίτης τάξεως διατάξεις ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἐπομένων δύο ἐγκυκλίων.

SISMANOGLIO

πρώτη περιλαμβάνει τὰ ἐν Θεσσαλονίκη μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα 58 μετόχια, ἢ δευτέρα ὅλα τὰ ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν μοναστήρια καὶ ἡ τρίτη τὰ ἐκ τῶν μοναστηρίων τούτων ἐξαρτώμενα μετόχια, διευτυπώθη δὲ καὶ τὸ τί δέον νὰ ἐνεργῆται ἐπὶ ἐκάστης τῶν τριῶν τούτων τάξεων, καὶ συνεστήθη, περὶ τοῦ οἴνου τοῦ κατασκευαζομένου ἐν τοῖς μετοχίοις τῆς τρίτης τάξεως, ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὴν τάξιν καταμετρηθῆ καὶ καταγραφῆ, δέον νὰ λαμβάνηται ὁ ἀπαιτούμενος δασμὸς δι' ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου τούτου, εἴτε ἐντὸς τῶν μετοχίων τούτων καταναλίσκεται, εἴτε πωλεῖται ἐκτὸς. Κατ' αὐτὰς ὁμῶς ἐπανελήφθησαν αἱ ὡς ἄνω αἰτήσεις, λόγῳ ὅτι καὶ ὁ οἶνος ὁ κατασκευαζόμενος ἐν τοῖς μετοχίοις τῶν ἄλλων μονῶν, ἐκτὸς τῶν 58 μετοχίων τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καταναλίσκεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν ταῖς μοναῖς μοναχῶν καὶ ὅτι ἄλλως τε ὁ οἶνος, ὁ πρὸς χρῆσιν τῶν μοναχῶν, εἶναι ἐξηρημένος δασμοῦ. Συνεπεῖα τῶν αἰτήσεων τούτων, ἀνταποκρίσεως γενομένης, ἐλήφθη τεσκερὲς τῆς Μ. Βεζυρείας ὑπὸ χρονολογίαν 15 Ρεδζέπ 1292 ἢ 4 Αὐγούστου 1291. Ἐν τῇ τεσκερὲ τούτῳ, λόγου γενομένου ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ δασμοῦ (ρέσμι μιρι) ἐξαιρέσεις τοῦ οἴνου τοῦ κατασκευαζομένου ἐντὸς ὅλων τῶν ἄλλων μονῶν, τῶν ἐκτὸς τῶν εἰρημένων 58 μετοχίων, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς καταχρήσεις καὶ ὅτι ἔνεκα τούτου ἐδέησε νὰ τεθῆ ὁμαλή τις τάξις πρὸς κανονικὴν ὑπηρεσίαν, διατάσσονται τὰ ἐπόμενα: Ὁ οἶνος ὁ κατασκευαζόμενος ἐν τοῖς μετοχίοις τῶν ὡς εἴρηται μονῶν θὰ καταμετρηθῆ κατὰ τὴν τάξιν καὶ καταγράφηται. Ὄταν ἐξ αὐτοῦ δεῖσῃ νὰ μετενεχθῆ ποσὸν τι εἰς τὴν μονὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μοναχῶν, τότε δέον οὗτοι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου καὶ λαμβάνωσι παρ' αὐτῆς πιστοποιητικὸν, ἀναφέρον τούτο καὶ τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου. Ἀφοῦ δὲ δυνάμει τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ἀποσταλῆ καὶ φθάσῃ ὁ οἶνος οὗτος εἰς τὴν μονὴν, θὰ σημειῶται ὀπισθεν τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς τοῦ τόπου τῆς μονῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ ἀποσταλὴς οἶνος παρεδόθη ὅλος εἰς τὴν μονὴν, τὸ δὲ πιστοποιητικὸν θὰ ἐπιστρέφηται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ οἴνου καὶ οὕτω θὰ κλείῃ ἢ ἐν τῇ τελωνιακῇ βιβλίῳ ἐγγραφῆ αὐτοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ οἴνου, τοῦ ὁποίου δὲν ἐπεστράφη τὸ ὡς ἄνω πιστοποιητικὸν, ἢ ὅστις κατηναλώθη ἐντὸς τῶν μετοχίων τούτων, ἢ ὁ ὁποῖος ἐστάλη εἰς ἄλλα ἐκτὸς τῶν μοναστηρίων μέρη, θὰ λαμβάνηται τέλειος ὁ δασμὸς. Καὶ περὶ μὲν τοῦ οἴνου θὰ ἰσχύῃ ἡ τάξις αὕτη, παρὰ δὲ τῆς ρακῆς τῆς κατασκευαζομένης ἐν ταῖς μοναῖς ἐκ τῶν στεμφύλων τοῦ οἴνου τούτου,

θὰ λαμβάνηται ἰδιαιτέρως δασμὸς, διότι αὕτη δὲν θεωρεῖται παρὰ τοῖς χριστιανοῖς ἀναγκαῖα ὡς ὁ οἶνος.

Συνωδὰ τοίνυν τῆ ὡς ἄνω Βεζυρικῆ διαταγῆ, ὁ οἶνος ὁ κατασκευαζόμενος ἐν ἅπασιν τοῖς μετοχίοις, ἐκτὸς τῶν 58 τοῦ Ἁγίου Ὁρους, δέον πρῶτον νὰ καταμετρηθῆ κατὰ τὴν τάξιν καὶ καταγράφηται, ἀκολούθως δὲ ὅταν μέρος αὐτοῦ δυνάμει πιστοποιητικοῦ, ὡς εἴρηται, τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἀποσταλῆ εἰς τὰς μονὰς, τὸ δὲ πιστοποιητικὸν ἐπιστραφῆ φέρον ὀπισθεν σημείωσιν πιστοποιούσαν ὅτι ὁ ἀποσταλὴς οἶνος πορεδόθη ὅλος εἰς τὴν μονὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν καλογήρων, τότε τὸ ποσὸν τούτου τοῦ οἴνου θὰ ἀφαιρηθῆ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς καταμετρήσεως καὶ θὰ ἦ ἀτελές. Διὰ δὲ τὸν ὑπολειπόμενον οἶνον, ἐπειδὴ οὗτος θὰ καταναλίσκεται ἐν τοῖς μετοχίοις, ἢ ἔξω ἀλλαχοῦ, δέον νὰ εἰσπράττηται ὁ ἀπαιτούμενος δασμὸς. Ἐπίσης δὲ καὶ παρὰ τῆς ρακῆς, τῆς ἐκ τῶν στεμφύλων ἐξαγομένης, δέον ἰδιαιτέρως νὰ λαμβάνηται, ὡς καὶ πρότερον, δασμὸς.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκοινοποιήθησαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας τελωνιακὰς διευθύνσεις, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν ὑποδιευθύνσεων, τριάκοντα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἀντίτυπα, ὅπως ἀποστείλητε αὐτὰ εἰς τὰς ὑποδιευθύνσεις ταύτας καὶ ἐνεργῆτε συνωδὰ τῷ περιεχομένῳ τὰ δέοντα.

Τῆ 9 Σαμπάν 1292. ἢ 28 Αὐγούστου 1291 (1875).

Ἄριθμ. 214,

Περὶ τοῦ οἴνου τοῦ κατασκευαζομένου ἐν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις μοναστηριακοῖς μετοχίοις, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ παντὸς φόρου ἀπηλλαγμένων 58 μετοχίων τῶν ἀπὸ τῶν ἐν Θεσσαλονίκη μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐξαρτωμένων, εἶχεν ἐκδοθῆ Βεζυρικῆ διαταγῆ ὅπως ὁ οἶνος οὗτος καταμετρηθῆ κατὰ τὴν τάξιν, ἐξ αὐτοῦ δὲ ὅσον ἤθελε μετακομισθῆ εἰς τὰς μονὰς, τούτο νὰ μετακομίζεται δυνάμει πιστοποιητικῶν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅταν δὲ τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐπιστρέφονται φέροντα ὀπισθεν σημείωσιν πιστοποιούσαν ὅτι τὸ ἀποσταλὲν ποσὸν εἰσῆλθεν ὅλον εἰς τὴν μονὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μοναχῶν, νὰ μὴ ζητῆται διὰ τὸν οἶνον τούτον δασμὸς, ἀλλὰ νὰ ἐκπίπτηται ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς καταμετρήσεως. παρὰ δὲ τοῦ ὑπολειπομένου οἴνου, ἐπειδὴ οὗτος θὰ καταναλίσκεται εἴτε ἐντὸς τῶν μετοχίων, εἴτε ἐκτὸς, δέον νὰ λαμβάνηται ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος

οασμός· επίσης δὲ καὶ διὰ τὴν ρακὴν, τὴν ἐκ τῶν στεμφύλων τοῦ οἴνου τούτου ἐξαγομένην, δέον ἰδιαιτέρως νὰ λαμβάνηται ὡς καὶ πρότερον δασμός. Τοῦτο δ' ἐκοινοποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 213 καὶ ἡμερ. 28 Αὐγούστου 1291 ἐγκυκλίου.

Περὶ τοῦ οἴνου τῶν μετοχίων τούτων τὸ Ρωμαϊκὸν Πατριαρχεῖον ὑπέβαλεν ἤδη τακρίριον, ζητοῦν τὴν ἀτέλειαν καὶ τοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον οἱ μοναχοὶ καταναλίσκουσι ἐν τοῖς μετοχίοις τούτοις, λόγῳ ὅτι καὶ τὰ μετόχια ταῦτα εἶναι προωρισμένα εἰς κατοικίαν μοναχῶν.

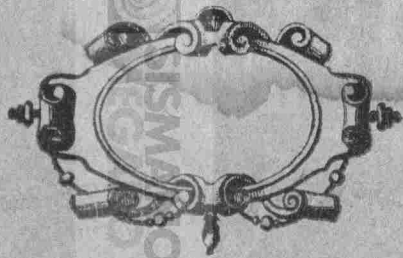
Συνεπεία τοῦ τακριρίου τούτου, ἀνταποκρίσεως γενομένης, διεβιβάσθη Βεζυρικὸς τεσκερὲς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Ρεβίου ἐββέλ 1293, ἢ 20 Μαρτίου 1292, διατάσων τὴν ἐτησίως ἀπὸ τοῦ δασμοῦ ἐξαίρεσιν διακοσίων ὀκκάδων δι' ἕκαστον μετόχιον, καθόσον ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ οἶνος, τὸν ὁποῖον οἱ μοναχοὶ κατασκευάζουσι καὶ καταναλίσκουσι διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, ἐν μὲν τοῖς μοναστηρίοις ἐν γένει, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐξαρτωμένοις 58 μετοχίοις ἐξαιρετικῶς εἶναι ἀτελής, ἀφ' ἐτέρου δὲ καὶ δι' ἕκαστην οἰκίαν, ἐν ἣ κατασκευάζεται οἶνος, 200 ἐτησίως ὀκκάδες αὐτοῦ κατὰ νόμον ἀπαλλάσσονται τοῦ δασμοῦ· παρὰ δὲ τοῦ οἴνου τοῦ ὑπολειφθησομένου μετὰ τὴν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς τὰς μονὰς ἀποστολήν, τὴν λήψιν τοῦ ἀπαιτουμένου δασμοῦ.

Παραπεμφθέντος τοῦ ὡς ἄνω Βεζυρικοῦ διατάγματος τῷ Συμβουλίῳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν τελωνείων, τοῦτο εἰσηγήσατο ἵνα κοινοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου ὅτι ὁ οἶνος ὁ κατασκευαζόμενος ἐν τοῖς ρηθείσι μετοχίοις δέον νὰ καταμετρηθῇ κατὰ τὴν προηγουμένην γενικὴν ἐγκύκλιον καὶ καταγράφηται, χωρίζωνται δ' ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὡς ἄνω Βεζυρικὸν διάταγμα, 200 ὀκκάδες δι' ἕκαστον μετόχιον πρὸς χρῆσιν τῶν μοναχῶν τοῦ μετοχίου καὶ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ, καθόσον ἄλλως τε καὶ δι' ἕκαστην οἰκίαν, ἐν ἣ κατασκευάζεται οἶνος, ἐτησίως 200 ὀκκάδες αὐτοῦ ἀπαλλάσσονται κατὰ νόμον ἀπὸ τοῦ δασμοῦ· μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὡς εἴρηται 200 ὀκκάδων, διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴνου ἐνεργῆται ὅ,τι ἢ προηγουμένη γενικὴ ἐγκύκλιος διαγορεύει.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐκοινοποιήθη καὶ εἰς τὰς ἄλλας τελωνιακὰς διευθύνσεις, ἀποστέλλονται καὶ ὑμῖν, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν ὑποδιευθύνσεων, 40 ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου πρὸς διανομὴν καὶ ἀνάλογον ἐνέργειαν.

Τῆ 21 Ρεβίου ἐββέλ 1293, ἢ 3 Μαΐου 1292(1876).

ISMARCO
OGILIO